

[Alvilda Larsen.]

givet øget støtte til opførelse af flere klasseværelser på landet. Det er udmærket, og der vil således være en chance for bedre at kunne opfylde 1937-lovens frister. Jeg spørger alligevel, om det er tilstrækkeligt, om der ikke skal helt andre midler til, helt andre summer til, fra statens side for at løse skolens problemer. Man har igen henvist til, at skolebyggeri og materialer kræver valuta, og der er henvist til landets vanskelige finansielle stilling o. s. v. Jeg finder i den anledning grund til at henvise til, hvad alle sagkyndige siger, at det er så forsvindende lidt valuta, der kræves til byggematerialer, og jeg kan derfor ikke se, at denne undskyldning i forbindelse med skolebyggeri overhovedet kan tages for gode varer.

Jeg spørger, om tiden ikke er inde til at fremlægge en samlet plan for det nødvendige skolebyggeri her i landet. Jeg er ikke tilfreds med, at ministeren ifølge lovforslaget får bemyndigelse til efter forhandling med finansudvalget at afgøre, hvad der skal bygges, og hvilke ansøgninger om skolebyggeri der skal imødekommes. Jeg mener, det er så vigtigt at overvinde lokale- og lærermangelen, at foranstaltninger med henblik herpå må lovfæstes; man kan ikke blot give den højtærede undervisningsminister bemyndigelse til selv at afgøre det efter forhandling med finansudvalget. Jeg er nemlig, som jeg sagde før, bange for, at den nye lov kun bliver et stykke papir og ikke kommer til at virke efter sin hensigt, hvis lokaler og lærere ikke er til stede.

Jeg ønsker også oplysning om hver anden dags undervisningen på landet, og om dette lovforslag om folkeskolen tilsigter helt at afskaffe den. Jeg har gennemlæst lovforslaget, men har ikke kunnet finde noget holdepunkt for, at man nu helt afskaffer denne undervisningsform. Det er dog noget af det vigtigste, og vi har i en afstand af kun 30 km fra København skoler med undervisning hver anden dag. Jeg beder den højtærede minister svare mig på, om gennemførelsen af dette lovforslag sikrer os en total afskaffelse af denne undervisningsform. Jeg finder, at dette punkt er meget vigtigt, for hvis vi stadig opretholder hver anden dags undervisningen på landet, der langt igen, før vi kan tale om en lige-

stilling af børn i by og på land på det undervisningsmæssige område.

Jeg hilser med glæde, at vi med disse lovforslags gennemførelse får afskaffet den uheldige deling af børnene i 11-12 års alderen, som vi hidtil har haft. Alle har været enige om, at den eksamensfri mellem-skole var en dårlig skole, sådan at forstå, at den ikke gav børnene en rimelig undervisning. Dette er ikke på nogen måde ment som kritik af de lærere, der har undervist i denne skole; de har efter min opfattelse gjort et overordentlig stort og prisværdigt arbejde med denne skole, uden at det dog er lykkedes at forbedre den i nævneværdig grad. De børn, der kom i denne skole, følte sig, som det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) ganske rigtigt sagde, totalt slået ud. De havde mistet ethvert perspektiv, og det er alt for hårdt for børn, der kun er 11-12 år gamle. Årsagen hertil mener jeg ligger i, at man delte børnene allerede i 11-12 års alderen.

Efter de foreliggende lovforslag skal denne deling udskydes 1 år, og det tror jeg er af meget stor værdi. Jeg synes, vi finder en bekræftelse på, at der foregår en udvikling i den rigtige retning, bl. a. ved de forskellige forsøg, der er gjort dels i Horsens, dels i Frederiksberg kommune og dels på Æm-drupborg. Jeg vil i den forbindelse henstille, at man yderligere tilstræber flere forsøg, og at man endelig viderefører de forsøg, der er i gang.

Disse forsøg viser indtil nu, at udsættelsen af spørgsmålet om børnenes overgang til eksamensafdeling bevirker større arbejdsro i de to øverste grundskoleklasser, og forsøgene viser, at den frygt, man kunne nære med hensyn til elevernes evner til i den såkaldte skoletrætte alder at vælge linje og i det hele taget forblive i skolen, er absolut ubegrundet. Det viser sig også, at de bedst begavede elever ikke distanceres, ikke hæmmes på nogen måde, men virker som et godt eksempel, virker inciterende og op-hjælpende på de andre elever, de mere tunge elever; de trækker dem simpelt hen med op. Det samlede resultat er blevet bedre; det viser samtlige forsøg, der har fundet sted. Vi ser også understreget, at flere børn end normalt fortsætter skolegangen efter skolepligtens ophør.

Endelig understreger forsøgene, at man